

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Rei Poenitentis Simplex Et Hvmilis Confessio

Coloniae Vbiorvm, 1645

CAP. XXIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10133

C A P. XXIII.

Quam magna est multitudo misericordiae tuae, Domine! quam ingens vis bonitatis! Nam, si me miserum, tot criminibus evictum, ac non me poenitentem, de corpore mortis hujus tum voluisses educere, & adducere tecum in iudiciũ, quid me futurum fuisset? Sine dubio nunc habitaret in inferno anima mea, & una cum ceteris improbis debita flagitiis ac sceleribus suis supplicia persolveret. At contumaciam peccatoris vide; obstinatum ad perseverandum animum aspice; resistentem tuae voluntati servum intueri: non tamen ad puniendum, sed ad salvandum; non ad feriendum, sed ad sanandum. Magnitudinem mali sentiebam, eam à te saviente mihi inflictam plagam intelligebam; de damnatione aeterna, nisi mihi interea prospectum esset, non dubitabam: attamen, sive perturbatione animi, sive stupore cordis oppressus, neque peccata confitebar mea, cum possem, cum meminissem, neque ea dolebam ex animo, quamvis multis cum lacrimis à te rogarem ut parceres: nam dolor ille, qui inerat, minime mihi suffragatus ad remissionem peccatorum fuisset, cum non eum meus in te amor eliceret, sed solum exprimeret praesentis periculi metus, non diuturnus magister officii; ut postea ipsemet sensi: nam, eo periculo defunctus, neque statim peccata confiteri, neque ad te converti, neque occasiones peccandi dimittere, neque mores emendare; sed diem ex die ducere, multa polliceri, & nihil plane praestare.

C A P.

T

te d
ac f
feri
ani
Ete
non
lati
diut
rer.
bita
nes
litas
tris
ritu
thal
lor
ma
exp
face
sece

E

ne,
ate
nigr
rece
sed
rens
mih
juffe